

Στις άλλες σελίδες:

- ΝΟΤΙΟΣ ΚΟΡΕΑ
- ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ
- ΕΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ
- ΣΤΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
- ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΗ ΣΙΣ
- ΣΚΟΥΠΙΔΟΤΟΠΟΣ ΜΕΣΑ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

Ενώ η ηγεσία του ΑΚΕΛ συμπορεύεται με τη Δεξιά

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΣΤΑΘΕΙΑ ΞΑΠΛΩΝΕΤΑΙ

ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΜΙΝΙΜΟΥΜ ΚΟΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ
ΟΧΙ ΣΕ ΝΕΑ ΔΕΞΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Σε εσωτερική πολιτική αστάθεια με σοβαρές προεκτάσεις οδήγησε, τουλάχιστο φαινομενικά, η συζήτηση γύρω από το θέμα του Συνεργατισμού και η γνωστή απόφαση της Κ.Ε. του ΑΚΕΛ με την οποία προσπαθεί να διαχωρίσει τις ευθύνες του από τον πρόεδρο Κυπριανού και την κυβέρνηση του. Η πολιτική σύγχυση που ξεδιπλώνεται μπροστά του Κύπριου πολίτη μεγενθύνεται ακόμα παραπάνω από τις φήμες που κυκλοφορούν για πιθανές αμεσες ανακατατάξεις, αλλά και την ενταση των οικονομικών προβλημάτων και του πληθωρισμού, που η κυβέρνηση παρουσιάζεται ανίκανη να ελέγξει.

Ο ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΣ

Το ζήτημα του Συνεργατισμού αποκάλυψε μια κατάσταση σοβαρή που χαρακτηρίζεται από μεγάλα σκάνδαλα, τεράστιες οικονομικές ζημιές, υπερβασίες κ.τ.λ. Η κλίκα που διοικεί το συνεργατισμό παρουσιάζεται υπεράνω του νόμου, ενώ η κυβέρνηση εμφανίζεται ανίκανη να πάρει οποιαδήποτε σοβαρά διορθωτικά μέτρα.

Η περίπτωση του συνεργατισμού απεικονίζει το πλέγμα της εξουσίας στον τόπο μας. Η διοίκηση του κινήματος κατάφερε να ελέγξει ένα σημαντικό κομμάτι του ΔΗΚΟ, του κυβερνώντος κόμματος, ελέγχει μέρος του κρατικού μηχανισμού και επηρεάζει υπουργούς, ενώ παράλληλα το ισχυρό εκκλησιαστικό κατεστημένο παρεμβαίνει προς όφελος -του.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΥΦΕΣΗ

Η οικονομική υφεση που συνεχώς χειροτερεύει, περιπλέκει ακόμα παραπάνω τα πράγματα. Ανίκανο πια το κράτος να συγκρατήσει τα πράγματα, εκιδίδεται σε αντιλαϊκές φορολογίες και μέτρα, που τα χαρακτηρίζει αντιπληθωριστικά. Ενώ ο πληθωρισμός βρισκόταν τον περασμένο μήνα στο επίπεδο του 16.5% και το χάσμα στο ισοζύγιο πληρωμών μεγενθύνεται, διαρρέουν φήμες πως η κυβέρνηση σχεδιάζει την περικοπή των μισθών. Οι φήμες τούτες αποσκοπούν στην καλλιέργεια του κατάλληλου οικονομικού κλίματος. Οι συνθήκες όμως, είναι σήμερα διαφορετικές: Είναι σαφές πως κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει χωρίς τεράστια λαϊκή κατακραυγή και χωρίς η κυβέρνηση να χά-

Η εξέλιξη τούτη είναι σημαντική, όσο και επικίνδυνη για τον τόπο. Γιατί επίσημα πια και ανοιχτά η ηγεσία του ΑΚΕΛ συμπορεύεται και συναποτελεί το μέτωπο της υποχώρησης μαζί με το Δ. Συναγερμό.

Δεν είναι ακόμα γνωστό τί προτίθεται η ηγεσία του ΑΚΕΛ να πράξει στο άμεσο μέλλον. Διαφορές πληροφορίες διαρρέουν από κύκλους του ΑΚΕΛ, που κατονομάζουν τον κ. Γ. Ιωαννίδη σαν το άτομο που θα υποστηριχθεί από το κόμμα τούτο σε μελλοντικές εκλογές. Άλλες φήμες φέρουν τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Α. Μιχαηλίδη σαν το ευνοούμενο του ΑΚΕΛ. Το πιθανότερο, όμως, είναι πως οι παρασκηνιακές διαβουλεύσεις δεν έχουν ολοκληρωθεί ακόμα ...

Ποιο είναι, όμως, το βαθύτερο νόημα της ανακοίνωσης του ΑΚΕΛ;

Ενώ η ηγεσία του ΑΚΕΛ είναι υπεύθυνη για το ανέβασμα της κυβέρνησης Κυπριανού στην εξουσία και μάλιστα χωρίς καμμία δέσμευση με τη μορφή κοινού προγράμματος, τώρα αντιλαμβάνεται πως η αποτυχία της κυβέρνησης αρχίζει ν' αντανakλάται και πάνω στην ίδια. Και απελπι-

σμένα επιχειρεί να αποσυνδεθεί από τις ευθύνες ...

Πέρα όμως, από τούτο, ο διαχωρισμός ευθύνων που επιχειρείται, συνδιάζεται με μια κριτική από τα δεξιά.

Η κυβέρνηση δεν ψέγεται για την αδυναμία -της να θέσει την οικονομία κάτω από κεντρικό έλεγχο, δεν επικρίνεται γιατί δεν προχώρησε στην ίδρυση λαϊκής πολιτοφυλακής ή τέλος γιατί δεν ξέφυγε από τα πλοκάμια της Δύσης, αλλά γιατί δεν εφάρμοσε, μέσα στο αδιέξοδο που όντως βρίσκεται, τη γραμμή της πάρα πέρας υποχώρησης απέναντι στους ιμπεριαλιστές, τη γραμμή δηλαδή της κεφαλαιοκρατίας.

Μέσα σε τούτα τα πλαίσια, η ηγεσία του ΑΚΕΛ δεν θα δυσκολευτεί ν' ανακαλύψει ένα νέο δεξιο για να τον υποστηρίξει, με γραμμή την υποχώρηση. Η αντικειμενική δυσκολία που τώρα αντιμετωπίζει, εντοπίζεται στην «αναγκαιότητα» να βαφτίσει την υποχώρηση σαν «αντιιμπεριαλιστική». Όχι γιατί το παράδοξο τούτο δεν είναι σε θέση να το κάμει, - άλλωστε το είδαμε και στο παρελθόν - αλλά γιατί τώρα θα είναι πιο δύσκολο να το πλασάρει στο λαό.

Όπως, όμως, και νάχει το πράγμα, το βασικό συμπέρασμα που βγαίνει από την ανακοίνωση του ΑΚΕΛ, είναι πως υποβοηθείται η απέλαση της δεξιάς αφού δεν δίνεται στο λαό καμμία αγωνιστική προοπτική.

Γιατί εκείνο που έχει δείξει η Κυβέρνηση Κυπριανού είναι το αντίθετο από το τί υποστηρίζει το ΑΚΕΛ. Έχει δείξει την ανικανότητα της δεξιάς να λύσει ή έστω να κάνει βήματα θετικά για το Κυπριακό. Μια πιο δεξιά κυβέρνηση θα επιφέρει ακόμα μεγαλύτερες καταστροφές γιατί θα προσπαθήσει να ακολουθήσει την αυταπάτη ή την προδοσία των αλυσιδωτών υποχωρήσεων απέναντι στους ιμπεριαλιστές που τους υποστηρίζουν.

Ο τόπος χρειάζεται σήμερα όσο ποτε άλλοτε προοδευτική κυβέρνηση που θα θέσει τέρμα στην οικονομική ασυδοσία του κεφαλαίου και στην υποχώρηση που προωθείται σήμερα τόσο από τη δεξιά, όσο και από την ηγεσία του ΑΚΕΛ. Όλες οι προοδευτικές δυνάμεις πρέπει τώρα να συζητήσουν πια ένα κοινό πρόγραμμα δράσης και να τοποθετηθούν ανοιχτά.

Διαδηλωτές σε στρατιωτικά άρματα | Μέσα σε τρεις μέρες η πόλη ήταν δική -τους | στη σελ. 2

N. ΚΟΡΕΑ:

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΗΡΩΪΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ

Το τέλος της δεκαετίας του 70 είχαμε μια σειρά απο πολιτικές εξεγέρσεις, επαναστάσεις και κινήματα στις χώρες του Τρίτου Κόσμου σ' όλες τις Ηπείρους, και την αποτίναξη του ενός δικτατορικού καθεστώτος μετα το άλλο: Ιραν, Σαουδική Αραβία, (κατάληψη του τεμένους της Μέκκας) Ουγάνδα, Γρανάδα, Γκάνα, Ισημερινή Γουινέα, Κεντρική Αφρική, (Μποκάσσα) Νικαράγουα, Ελ Σαλβατορ. Καθεστώτα που θεωρούνταν σταθερα σαν σίδερο, καθεστώτα που κάθονταν για χρόνια στο σβέρκο των καταπιεσμένων λαων του Τρίτου Κόσμου τραντάζονται και πέφτουν σαν χάρτινοι πύργοι, είτε μπροστα στην αποφασιστική κίνηση των μαζων είτε μετα απο στρατιωτικά κινήματα που απηχουν τις επιδιώξεις των μαζων και που τις αναπληρώνουν στην έλλειψη μιας οργανωμένης κοινωνικής δύναμης και μιας σταθερης επαναστατικής ηγεσίας. Η δεκαετία του 80 φαίνεται πως θα ξεπεράσει σε επαναστατικότητα αυτη του 70 τόσο στις χώρες του Τρίτου Κόσμου όσο και στις χώρες του Τρίτου Κόσμου όσο και στις αναπτυγμένες χώρες. Το παράδειγμα της Νοτίου Κορέας όπου ένας λαος που ήταν στο γύψο του φασιστικού καθεστώτος του Προέδρου Πάρκ για 18 ολόκληρα χρόνια μπόρεσε να αψηφήσει τον στρατιωτικο νόμο και να καταλάβει και να κρατήσει για 8 μέρες μια πόλη των 800.000 κατοίκων φανερώνει τις δυνατότητες που υπήρχαν για επαναστατικές αλλαγες και μας δίνει μια εικόνα του μεγέθους που θα πάρουν τα κοινωνικά κινήματα στα χρόνια που έρχονται.

Όταν τον Οκτώβρη του 79 ο δικτάτορας Πάρκ Τσουνγκ Χι έπεφτε νεκρος απο τις σφαίρες του πρώην αρχηγου της Κορεατικής ΣΙΑ ο λαος της Νοτίου Κορέας πίστεψε πως θα ήταν η απάρχη για πολιτικές Ελευθερίες και μεταρρυθμίσεις στην χώρα.

Όταν όμως άρχισαν να κινούνται οι δυνάμεις της αλλαγής ζητώντας μεταρρυθμίσεις στο σύνταγμα, στα πανεπιστήμια και ελεύθερες εκλογες οι στρατηγοι θορυβήθηκαν και χρησιμοποιώντας τις φαιτητικές διαδηλώσεις σαν αφορμή, εφάρμοσαν το στρατιωτικο νόμο, έκλεισαν τα πανεπιστήμια και φίμωσαν τον τύπο.

Στην προσπάθεια του να θέσει κάποιο φραγμο στην επαναστατική διάθεση των μαζων το καθεστώτος που διαδέχθηκε τον δικτάτορα Πάρκ με πρόεδρο τον Τσσί Κάιου Χα, υποσχέθηκε ελεύθερες εκλογες και έκαμε μερικες μεταρρυθμίσεις ιδιαίτερα στα πανεπιστήμια.

Ο λαος της Νοτίου Κορέας όμως με πρωτοπόρους τους φοιτητες που είναι το πιο οργανωμένο τμήμα της Νοτίου Κορεατικής κοινωνίας με μεγάλες παραδόσεις ηρωικών εξεγέρσεων δεν ικανοποιείται με τα ψιχουλα και μετα 18 χρόνια στυγνης δικτατορίας ζητα πραγματικές ελευθερίες.

Μετα απο μια σειρά διαδηλώσεις, εξεγέρσεις κι απεργίες (αναφέρομε παραστατικά την τριήμερη απεργία στα μέσα του μήνα των μεταλλωρύχων στη Σαμπουκ) που καταλήγουν στη χειρότερη βία απο τον καιρο του Κορεατικού πολέμου οι στρατηγοι παίρνουν απόλυτη εξουσία στις 17 του Μάη και εφαρμόζουν στυγνα τρομοκρατικά μέσα (συλλήψεις, στρατιωτικοι νόμοι κλπ, κλπ)

Τα μέτρα αυτα ξεκινουν ένα νέο κύμα διαδηλώσεων που κλιμακώνονται στην κατάληψη της πόλης Κουανγκτζου.

Να πως παρουσιάζει την εικόνα της εξέγερσης ένας ξένος δημοσιογράφος:

«Τα πεζοδρόμια λαμπύριζαν απο γυαλι και αίμα. Αναποδογυρισμένα λεωφορεία εκουφόκαιαν στους δρόμους. Συνεχεις πυροβολισμοι εκροτάλιζαν στις στέγες. Στην Κουανγκτζου διαδήλωση είχε μετατραπεί σε πραγματική μαζική εξέγερση.

Περισσότεροι απο 200.000 άνθρωποι ξεχύθηκαν στους δρόμους της επαρχιακής πρωτεύουσας απαιτώντας να τεθει τέρμα στη στρατιωτική διοίκηση της Νοτίου Κορέας.

Στην αρχη οι στρατιώτες με προταγμένες ξιφολόγες φαινότουσαν να κερδίζουν αλλα μετα η μανία του πλήθους έβρασε για καλα. Οι διαδηλωτες επέταξαν δεκάδες οχήματα και όρμησαν προς τους στρατιώτες. Ισοπέδωσαν σταθμους του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης και κατάλαβαν δημόσια κτίρια. Έκαμαν έ-

Διαδηλώσεις φοιτητων στη Σεουλ

φοδο σε κυβερνητικές οπλαποθήκες, άρπαξαν χιλιάδες όπλα και άρχισαν να πυροβολουν τους στρατιώτες .. Μετα απο τριων ημερών άγριες μάχες στους δρόμους στις οποίες σκοτώθηκαν 61 και πληγώθηκαν άλλοι 400, ο στρατος εκδιώχθηκε έξω απο την συντριμμένη πόλη».

Η εξέγερση επεκτείνεται και σε άλλες επαρχιακές πρωτεύουσες και πόλεις και αρχίζει να απειλει σοβαρα το καθεστώτος των στρατηγων.

Το καθεστώτος απειλείται και απο μια μεγάλη οικονομική κρίση που βρίσκεται στη ριζα της σημερινής εξέγερσης. Ο πληθωρισμος είναι γύρω στα 20% και επικρατει μεγάλη εργατική αναταραχη σ' όλη τη χώρα ενώ το ισοζύγιο πληρωμων είναι σε άθλια κατάσταση. Οι εργάτες αρνούνται να συνεχίσουν να αποτελουν μια παραδοσιακή πηγη φτηνού εργατικού δυναμικού. Έτσι στα τρία τελευταία χρόνια οι μισθοι διπλασιάστηκαν.

Παρα τη μεγαλειώδη ηρωική εξέγερση των Νοτιοκορεατικών μαζων και την προσωρινη επιτυχία της οι στρατιωτικές δυνάμεις κέρδισαν φαινομενικά αυτη τη φάση της μάχης με την κατάληψη της Κουανγκτζου. Για να το πετύχουν αυτο έρριξαν 10 με 20 χιλιάδες καλα εξοπλισμένους στρατιώτες και δεκάδες άρματα μάχης και ελικόπτερα, ο ακριβης αριθμος των νεκρων δεν εξακριβώθηκακόμα. Δεν είναι δύσκολο να διαπιστώσει κανένας τα αίτια της προσωρινης αποτυχίας της εξέγερσης. Η κίνηση των μαζων - παρα τον ηρωισμό και την αυτοθυσία που την χαρακτήριζε — ήταν στην ουσία αυθόρμητη, ανοργάνωτη κι ασυντόνιστη. Έλειπε ο επαναστατικός φορέας που θα μπορούσε να ενώσει όλες τις αντιπολιτευτικές δυνάμεις σ' ένα αγώνα μέχρι το τέλος, για να περάσει η εξουσία στα χέρια της εργατικής τάξης και του λαου. Δεν πρέπει να ξεχνούμε όμως ότι ουσιαστικά ο αγώνας τώρα αρχίζει και φαίνεται πως θα περάσει μέσα απο πολλά στάδια μέχρι να ολοκληρωθει. Εν τω μεταξύ βρίσκονται ακόμα χιλιάδες όπλα στα χέρια των αγωνιστων που ανασυντάσσονται για να χτυπήσουν ξανα.

Τόσο η πολιτική, όσο και η οικονομική κρίση είναι ένα σίγουρο εισητήριο για την συνεχή αστάθεια του καθεστώτος. Οι Αμερικάνοι Ιμπεριαλιστες — που είναι συνδεδεμένοι με συνθήκες για προστασία της Κορέας του Νότου την οποία «προσπάτησαν» εδώ και 19 χρόνια, έχουν κατατρομοκρατηθει απο τα τελευταία γεγονότα και γυρεύουν τρόπους για

Κουανγκτζου 1980

ειρηνικό πέρασμα της εξουσίας σε δημοκράτες αστους για να συγκρατήσουν την εξέγερση. Η όλη κατάσταση θυμίζει πολυ το Ιραν του 1978.

Εκφράζουμε μέσα απο τις στήλες αυτες τον θαυμασμό μας για την ηρωική εξέγερση των φοιτητων, των εργατων, και του λαου της Νοτίου Κορέας κι ενώνουμε τη φωνη μας μαζί με όλους τους λαους που αντιμάχονται τον διεθνη καπιταλισμο - ιμπεριαλισμο - φασισμο για να καταδικάσουμε την αγριότητα και

βαρβαρότητα του στρατου (που εκπαιδείται και στηρίζεται απο τους Αμερικάνους) που χρησιμοποιήθηκε ενάντια στους διαδηλωτες.

Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ Η ΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΝΙΚΗ.

Δ.Μ.

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ

ΣΤΟ

ΠΑΡΤΥ ΤΗΣ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Στο οικημα της Λαϊκής ΣΚΗΝΗΣ

ΚΑ·Ι·ΜΑΚΛΙ

Σάββατο 14 Ιουνίου 8 μ.μ.

Δυναμικός αγώνας να φύγει ο σκουπιδότοπος Μέσας Γειτονίας ΚΑΝΕΝΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Το πρόβλημα του σκουπιδότοπου της Μέσα Γειτονίας έχει γίνει ένα οξυ κοινωνικό πρόβλημα που κατάβαθα κρύβει — όσο κι αν δε το θέλουν μερικοί ταξικό περιεχόμενο. Η ταξική υφή του προβλήματος στο παρελθόν ήταν αδύνατο να γίνει αντιληπτή, με τα τοτινα κοινωνικά κοινωνικά δεδομένα.

Σήμερα όμως με τη γενικότερη οικονομική συμπίεση του λαού, που δημιουργεί αυθόρμητες αντιδράσεις, με την αντικατάσταση των διορισμένων κοινοτικών αρχών με εκλεγμένες και με την κατάρρευση του μύθου της κρατικής ουδετερότητας ή του κρατικού δικαίου, είναι πολύ πιο εύκολο να αναλύσουμε σωστά το πρόβλημα και να προδιαγράψουμε τις μελλοντικές προοπτικές για τη λύση -του.

Τα ιστορικά δεδομένα, είναι απαραίτητα για να έχουμε μια ολοκληρωμένη εικόνα.

Το 1972, είναι ο χρόνος που μεταφέρονται τα σκουπίδια στη Μέσα Γειτονία. Προηγουμένα, ο σκουπιδότοπος βρισκόταν στα Πολεμείδια. Ανομιζώ τον κόπο, να δει κανένας συνοπτικά τι μεσολάβησε, ώστε να απαλλαγεί ο λαός των Πολεμείδιων από τη φοβερή μόλυνση της περιοχής -του.

Πολλοί ερμηνεύοντας το γεγονός, ότι υπήρχαν στα Πολεμείδια τουρκοκύπριοι κάτοικοι και μάλιστα ότι έγιναν διαμαρτυρίες προς την Κυβέρνηση από αυτούς ήταν το μοναδικό γεγονός, που ανάγκασε την κυβέρνηση να μετακινήσει τον σκουπιδότοπο. Δεν είναι όμως καθόλου μυστικό το γεγονός ότι κάτοικοι Ελληνοκύπριοι - Τουρκοκύπριοι, από κοινόν τον δρόμο στα αυτοκίνητα του δημαρχείου, έτσι που, αδήγησε στην επέμβαση του Επαρχού της αστυνομίας και άλλων. Για τη κυβέρνηση το επεισόδιο αυτό, όσο κι αν φαίνονταν απλο, χωρίς σοβαρές πολιτικο-κοινωνικές προεκτάσεις ήταν μια καθαρή πρόκληση, που προτίμησε να την αποφύγει, μιας και δε θάταν γι' αυτή δύσκολο να βρει παρόμοιο χώρο σε άλλη περιοχή. Καθυστέρηση στο ζήτημα αυτό, σήμαινε δημοσιότητα, γνώση του προβλήματος σ' άλλες περιοχές, με αποτέλεσμα να υπάρξει και σ' αυτές τες περιοχές άρνηση. Οι Τουρκοκύπριοι των Πολεμείδιων ακριβώς τότε για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας αποτελούσαν ένα δυνατό στού, αλλά όπως είπαμε όχι και το μοναδικό.

Παρα την αποφυγή σάλου, για τη κυβέρνηση θάταν πάλι αδύνατο, να μη κρατήσει τα προσήματα, απέναντι στους κατοίκους των νέων περιοχών. Όλα τα αρμόδια κυβερνητικά τμήματα έδιναν υποσχέσεις κι έβραζαν όρους στη διορισμένη δημοτική επιτροπή της Λεμεσού. Όλοι τότε, για να ρίξουν στάχτη στα μάτια των κατοίκων, έβραζαν όρους. Το υπουργείο υγείας, το τμήμα οικήσεως, το τμήμα υδάτων και άλλοι.

Ποιοί ήταν οι βασικοί όροι; Τα σκουπίδια να ψεκάζονται με D.D.T και μετά να γίνεται ο ενταφιασμός τους. Σε καμία περίπτωση δεν θα καίονταν. Για τα λύματα ούτε που παρνούσε στη σκέψη κανένας πως θα τα κουβαλούσαν κι αυτά σιγά-σιγά. Τι θα πείραζε μια θηλεία περισσότερο σχοινι στο λαιμό του κρεμμασμένου; Αυτή πρέπει νάταν η φιλοσοφία των υπευθύνων.

Ποιοί όμως από τους όρους τηρήθηκαν; Θάταν καλύτερα αντι να απαριθμήσουμε όλους εκείνους τους όρους που δεν τηρήθηκαν, να σημειώσουμε τον μοναδικό που τηρήθηκε και που ήταν η κατασκευή του δρόμου(!!) που οδηγεί στον σκουπιδότοπο. Κάποτε, από επαγγελμαρουνίνα τα αρμόδια κυβερνητικά τμήματα, θυμόντουσαν και στέλναν στη δημοτική επιτροπή επιστολές που υπενθύμιζαν σ' αυτή την συμφωνία -τους. Έτσι βλέπουμε το τμήμα υδάτων να διαμαρτυρείται, γιατί τα σκουπίδια χύνονται όχι

για το ζήτημα των λυμάτων.

Πρόσφατα ο δήμαρχος για το ζήτημα των λυμάτων είπε: «Βρήκαμε μια περιοχή στη Μουταγιάκα αλλά οι ιδιοκτήτες των αυτοκινήτων έφεραν ένσταση λόγω μακρινής απόστασης. Επίσης ένσταση έφεραν και μερικοί που εξυπηρετούνται, (εκπομπή γύρω από το μικρόφωνο ημερ. 7 του Μάη 80). Ποιοί είναι οι μερικοί, είναι εύκολο να το πεί κανένας. Είναι οι ξενοδόχοι που μερικοί μάλιστα, έχουν δικα -τους αυτοκίνητα για -το καθαρισμό των βόθρων -τους. Με λίγα λόγια, οι υπεύθυνοι υποκαθύνουν στους μερικούς ξενοδόχους και δεν λαμβάνουν υπ' όψη καθόλου τες χιλιάδες των κατοίκων της περιοχής του σκουπιδότοπου.

Το αναφέρουμε αυτό, για να καταδείξουμε ξανά πως το κεφάλαιο επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό τις αποφάσεις των κυβερνητικών υπευθύνων και της διορισμένης δημοτικής επιτροπής.

Επειδή έχουμε ανοίξει μια παράγραφο για τα λύματα, θάταν καλό να αναφέρουμε και τη περίπτωση της μετακίνησης των λυμάτων στην Επισκοπή, απλα και μόνο για να αποκαλύψουμε σε πιο βαθμό συνέπειας (!!) μπορεί να φτάσει η κυβερνητική μηχανή.

Πριν περίπου 10 μήνες, με μια θεαματική κίνηση του επαρχού αποφασίζεται η μετακίνηση των λυμάτων στην περιοχή της Επισκοπής. Πράγματι για μιση(!!) μέρα τα λύματα δεν χύνονταν στη περιοχή της Μέσα Γειτονίας. Μάλιστα μόνο για μιση (!!) μέρα γιατί μετά ξανάρχισε το ίδιο. Τι συνέβηκε; Καμία συνεννόηση φαίνεται δεν έγινε με τις αρχές των βάσεων, με αποτέλεσμα οι Εγγλέζοι να αποκόψουν τον δρόμο. Αμέσως η διοίκηση ανέφερε πως κατασκευάζει παρακαμπτήριο δρόμο. Κανονικά ο δρόμος θάπρεπε να είναι έτοιμος σ' ένα μήνα. Κι όμως έχουν περάσει 9 ολόκαιροι μήνες, θάμαστε προγραμματισμο. Θαύματα συνέπειας.

Μετά από την παρέμβαση που κάναμε για τα λύματα, που μαζί με τα σκουπίδια, συμπληρώνουν -το φοβερό κακό στην περιοχή -μας, θα περάσουμε στη πρώτη κίνηση που γίνθηκε μετά την εκλογή των συμβούλων βελτίωσης.

Η πρωτοβουλία ανήκει στο συμβούλιο βελτίωσης και κοινοτική Αρχή Άη Αθανάση. Διοργανώνεται παγκοινοτική συγκέντρωση στο σχολείο της Κοινότητας. Συνεργάζεται και υποστηρίζει τη συγκέντρωση και το συμβούλιο βελτίωσης της Μέσας Γειτονίας.

Βέβαια το θέμα της συγκέντρωσης, είναι διαμαρτυρία για τη μετακίνηση του σκουπιδότοπου στη περιοχή Λευκομύθου που απέχει από τη κοινότητα μόνο ένα(!!) μίλι. Το νουέμα που επικράτησε στη παγκοινοτική ήταν οπωσδήποτε πιο πλατύ και απηχούσε το σύνθημα, «να φύγουν τα σκουπίδια από την περιοχή».

Πρέπει να σημειώσουμε ακόμα, πως και τα κόμματα που παρουσιάστηκαν με τους βουλευτες -τους, μπήκαν για πρώτη φορά επίσημα πια στη διαμάχη και δεσμεύτηκαν πως θα υποστηρίξουν μέχρι τέλους τον αγώνα -μας, έτσι που να απαλλαχτεί η περιοχή -μας από τον σκουπιδότοπο.

Στη συγκέντρωση κατατέθηκαν, προφορικά βέβαια, δύο εισήγησεις, και δύο αντίστοιχα διαφορετικές ταχτικές. Η μια στην ουσία δεν διέφερε στη μέθοδο απ' ότι μέχρι εκείνη την μέρα χρησιμοποιούσαν, δηλαδή την επαφή με τα αρμόδια κυβερνητικά τμήματα και κλειστή διαμαρτυρία. Επίσης πρότεινε να ακολουθηθεί και δικαστικός αγώνας με προσφυγή στο ανώτατο δικαστήριο.

Η άλλη ταχτική, δεν απόρριπτε τις πιο πάνω εισήγησεις, εκτός από τη μέθοδο των κλειστών διαμαρτυριών και έβραζε τα σπέρματα του προγραμματισμού των μαζών. Τελικά

επικράτησε η ταχτική διοικητικών διαδικασιών, αν μπορούσαμε με δυο λόγια να την εκφράσουμε έτσι.

Ο χρόνος τελικά απόδειξε, παρα τις υποσχέσεις και του υπουργού εσωτερικών ακόμα, τη χρεωκοπία της ταχτικής των διοικητικών διαδικασιών. Ακόμα και ο δικαστικός αγώνας, που και στη παγκοινοτική εκφράστηκαν αμφιβολίες για την αποτελεσματικότητα -του, πρόσκρουσε σε δυσκίνητες νομικές διαδικασίες.

Αντίθετα, η ταχτική του προγραμματισμένου αγώνα των μαζών, δικαιώνεται στη τελευταία σύσκεψη που γίνθηκε στα γραφεία του συμβουλίου βελτίωσης Μέσας Γειτονίας.

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος αυτή τη στιγμή, είναι να δημιουργηθεί η εντύπωση πως κάνοντας μια και μόνο εντυπωσιακή δυναμική εκδήλωση πρόκειται να λυθεί το πρόβλημα. Πολυ φοβούμαι, πως εκτός του ότι το πρόβλημα δεν θα λυθεί, θα σπρώξουμε το κόσμο στην απαισιοδοξία, με αποτέλεσμα να χάσουμε τον κυριώτερο πόλο πίεσης πού είναι ο λαός. Σε τέτοια περίπτωση, θα δεχτούμε το σύστημα της επίχωσης στη περιοχή της Λευκομύθους, σανίδα σωτηρίας.

Ας σκεφτούμε λοιπόν ποιους έχουμε να αντιμετωπίσουμε σ' ένα τέτοιο αγώνα, κι ας φανταστούμε ποιους ελλήνους και ποια τακτική θα χρησιμοποιήσουν η κυβέρνηση και οι άλλοι ενδιαφερόμενοι.

Μια θεαματική κίνηση για τη δημιουργία εργοστασίου επεξεργασίας των σκουπιδιών με τη συνεργασία κυβέρνησης, Δημαρχείου και Συμβουλίων, μάλλον πρέπει να φαίνεται απομακρυσμένο γεγονός με τη σημερινή οικονομική αδυναμία της κυβέρνησης. Τι απομένει λοιπόν; Να υιοθετηθεί το σύστημα της επίχωσης - συμπίεσης όπως ονομάζεται, σε περιοχές όχι πολύ μακρινες από τη πόλη της Λεμεσού. Λέγουμε όχι πολύ μακρινες περιοχές από τη Λεμεσο γιατί έχουμε δυστυχώς ενδείξεις. Ο δήμαρχος είχε μιλήσει κάποτε για σπατάλη καυσίμων(!!) σε περίπτωση μακρινων περιοχών. Μάλιστα «εμπερογνώμονας» της κυβέρνησης, βρήκε ήδη δυο πολυκοινοτικές περιοχές, μια στα Πολεμείδια και μια στον Άη Αθανάση (Λευκομύθου).

Φαίνεται λοιπόν πως βρισκόμαστε σε μια προδιαγεγραμμένη, που οφείλουμε όχι να αλλάξουμε πορεία προς άλλες κατακλιμένες περιοχές αλλά να την καταστρέψουμε εντελώς.

Η διαφώτιση σε τέτοιου είδους αγώνες είναι βασικός παράγοντας επιτυχίας. Μια καλή διαφώτιση πλαταινής συμμαχίας και το μέτωπο πάλης. Τι εννοούμε μ' αυτό. Σε περίπτωση αικόμια που καταφέρνουμε να σταματήσουμε τα αυτοκίνητα του Δήμου και τις βαρέλες με τα λύματα για δυο -τρεις μέρες τι θα γίνει; Οι ξενοδόχοι οπωσδήποτε θα πιέσουν για δυναμική λύση του προβλήματος.

Οι συμπατριώτες -μας της Λεμεσού τι θα προτιμήσουν; Να βρωμούν τα σκουπίδια έξω από την πόρτα -τους, ή ακαταπόιστοι όπως θάταν, από τη μια θα μας αδικούν και

από την άλλη θα τους είναι ακατανόητο γιατί εμείς δε θα αποδεχόμαστε ούτε το σύστημα επίχωσης - συμπίεσης.

Θα πρέπει λοιπόν προηγουμένα, με διαφωτιστικά φυλλάδια που θα τα διανέμουν στες κυριώτερες οδικές ορτηρίες, συνεργεία από κατοίκους της περιοχής -μας, να κάμουμε γνωστο το πρόβλημα -μας και να ζητούμε τη συμπαράσταση όλου του κόσμου. Για τους συμπατριώτες -μας των Πολεμείδιων, θα πρέπει προηγουμένα να συζητήσουμε μαζί -τους και να τους εξηγήσουμε πως ο αγώνας -μας να φύγει ο σκουπιδότοπος από τη περιοχή -μας δεν σημαίνει ταυτόχρονα και αποδοχή -μας να μεταφερθεί στη περιοχή -τους. Μάλιστα, θα πρέπει να τους το κάμουμε ξεκάθαρο, πως θα συνεχίσουμε τον αγώνα -μας σε περίπτωση που θα αντιληφθούμε πως υπάρχει πρόθεση μεταφοράς του σκουπιδότοπου, όχι μόνο στα Πολεμείδια μα και σ' όποια άλλη κατοικημένη περιοχή.

Η βδομάδα καθαριότητας, νά-ναι για μας, βδομάδα καταφθελιών για τη φιλισταϊκή πολιτική της Κυβέρνησης που από τη μια πνίγει ολόκληρες κοινότητες στην ακαθαρσία και δυσωδία και από την άλλη διοργανώνει βδομάδες καθαριότητας.

Οι πικετοφορίες, έξω από το δημαρχείο και το διοικητήριο πρέπει να έχουν χαρακτηρισμό διαφωτιστικό της κοινής γνώμης παρα διαμαρτυρίας προς τους γνώστες του προβλήματος.

Οι δημοσιογραφικές έρευνες και δημοσιογραφικές διασκέψεις θα κάνουν γνωστο το πρόβλημα -μας σ' ολόκληρη τη Κύπρο.

Επίσης η ανάρτηση διαφωτιστικών πανω όχι μόνο στη περιοχή -μας μα και στη πόλη θα κάνει περισσότερο γνωστο το πρόβλημα -μας.

Η βουλή να μπει μπροστα στις ευθύνες -της. Αυτό βέβαια θα γίνει με την αντιπαράθεση πάνω σε σωστές βάσεις. Ότι δηλαδή το ζήτημα δεν είναι να μας απαλλάξουν εμεις από το πρόβλημα και να το φορτώσουν σε κάποιους άλλους, όπως θα τόθελε η κυβέρνηση αλλά να εφάρμοσσει μια φιλολαϊκή κοινωνική πολιτική.

Το γιατί επίσης δε θα δεχτούμε με κανένα τρόπο το σύστημα της επίχωσης - συμπίεσης, που κατα το δήμαρχο δε θάταν «τόσο ενοχλητικό όσο το προηγουμένο» (εκπομπή γύρω από το μικρόφωνο) ημ. 7 του Μάη 80) είναι πρωταρχικής σημασίας στον αγώνα -μας.

Πρέπει να το πούμε καθαρά, πως δεν εμπίστεύουμε πια ούτε δημαρχείο, ούτε Επαρχιακή διοίκηση και να παραθέσουμε στον κόσμο όλα όσα στο παρελθόν υποσέθηκα αλλά ποτε δεν τήρησαν.

Αυτα τα γενικά που αναφέραμε, ασφαλώς δεν είναι τα μοναδικά μέτρα που πρέπει να πάρουμε και ούτε έχουν τη σειρά -τους έτσι όπως τα παραθέσαμε. Εκείνο που πρέπει, είναι να συνέλθει η επιτροπή αγώνα και να καθαρήσει το πρόγραμμα που θα καταθέσει στην Παγκοινοτική και που σύντομα πρέπει να συγκαλέσει.

Γάμπος Χαλαλάμπους

ΑΒΕΡΩΦ: ΜΕ ΤΟ ΠΙΣΤΟΛΙ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΓΛΥΤΩΣΕ ΤΟ 1974 Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΟΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΟΜΩΣ;

« Με το πιστόλι στο χέρι δόθηκε η μάχη το καλοκαίρι το 1974 για να γλυτώσει και να επιβιώσει η Δημοκρατία στην Ελλάδα. » Κι ο σύγχρονος Λούκι Λούκι ή Τζαίμς Μπουτ που γλύτωσε την Δημοκρατία είναι ο Αβέρωφ ο γεφυροποιός με τη χούντα, ο προωθητής των συμφωνιών Ζυρίχης και Λονδίνου, γεφυροποιός με το Νάτο τώρα και προωθητής των ξένων εξαρτήσεων στην Ελλάδα.

Ο ίδιος ο Αβέρωφ είναι που δήλωσε τα πιο παλιά σε συνέντευξη του στην Αθηναϊκή εφημερίδα «Ακρόπολις» πριν λίγες μέρες.

Απο τις εφημερίδες διαβάσαμε ακόμα και τα πιο κάτω:

« Ο κ. Αβέρωφ ανέφερε επίσης ότι τις νύκτες ο ίδιος και ο κ. Καραμανλής επιγαιναν να αναπαυθούν για λίγο σε κάποιο άγνωστο σπίτι που όμως, φρόντιζαν να βρίσκεται δίπλα στη θάλασσα. Γιατί εκεί κανείς δε κοβει εισαγωγή βόλτες ενταχύντο σκάφος του Πολεμικού Ναυτικού. Με το σκάφος αυτό βρισκόταν συνεχώς επάνω ο Αβέρωφ χωρίς σενα μικρο φορητό ασύρματο που είχε μαζί του.

Στο σκάφος αυτό θα κατέφυγαν Καραμανλής και Αβέρωφ αν συνέβαινε κάτι.

Υπήρχε περίπτωση, αποκάλυψε στη συνέντευξη του ο κ. Αβέρωφ, που ο ίδιος έχοντας το πιστόλι στο χέρι προεβλεπόμενος εθελούσιος και προσωπικά τον Ιωαννίδη ότι: «Θα χυθεί πολύ αίμα αν τολμήσει κανείς να κινηθεί».

Είπε ο κ. Αβέρωφ στον Ιωαννίδη βράδυντας από το γραφείο του το πιστόλι: «Το αναίμακτο έλεγχε το. Απο δώ και πέρα ότι και αν γίνει θα γίνει με το χέρι. Όσο για ανθρωπίες δεν έχω. Γιατί μπορεί να δοκιμάσετε κάτι. Αλλά θα αποτύχετε».

Κάπως έτσι σάθηκε η Δημοκρατία στην Ελλάδα, με πιστολικά, ασυρμάτους και προσωπικές απειλές. Αυτά λοιπόν λέει ο σημερινός και χθεσινός Υπουργός Αμύνης κ. Αβέρωφ που θυμίζουν πρακτορικό φίλμ ή ταινία τηλεοπτικού σπριαλ του τύπου «Άγγελοι του Τσαόλιν».

Με τις δηλώσεις αυτές ο Ε. Αβέρωφ δημιουργεί την εντύπωση ότι η ιστορία κινείται με τη προσωπική συμβολή των διαφόρων ηρώων και προσωπικότητων που με τη προσωπική τους παρέμβαση δημιουργούν ή αποτρέπουν καταστάσεις. Οτι δηλαδή

δη το πραξικόπημα στην Ελλάδα μετά την μεταπολίτευση του 74 δεν έγινε, εξαιτίας του ότι ήταν σαφές, και παλληκαράς, ενώ αν δεν έγινε κάτι τέτοιο ήταν γιατί δεν χρειαζόταν ή γιατί δεν το επέτρεπε ο συσχετισμός δυνάμεων.

Δεν δεχόμαστε διάφορες χοντροκομμένες αναλύσεις που ταυτίζουν τη Καραμανλική μεταπολίτευση με τη χούντα.

Φυσικά η Πρωθυπουργία ήταν δοτή από τους στρατιωτικούς στο Καραμανλή μετά τα γεγονότα της Κύπρου και του φόβου άλλων ανεξέλεγκτων εξελίξεων που θα ήταν επικίνδυνες για το καθεστώς της Αμερικανικής εξάρτησης και της αστικής τάξης στην Ελλάδα.

Η δοτή Πρωθυπουργία ανεξαρτητοποιήθηκε αρκετά από τους δότες. Και μέχρι νάρθει μια καινούργια ισορροπία παύθηκε να παίζει αντίθετα και συμπληρωτικά, διαφανής και αλληλοεπηρεαζόμενη.

Δεν αμφιβάλλουμε λοιπόν ότι οσα ανέφερε πιο πάνω ο Αβέρωφ είναι αληθινά. Οι αντιθέσεις και οι προστριβές του Καραμανλή και των Κυβερνητικών στελεχών του απέναντι στο Χουντικό μηχανισμό υπήρχαν.

Ο Καραμανλής ήθελε ένα διαφορετικό τρόπο διαμόρφωσης της πολιτικής σκηνής της Ελλάδος για τα συμφέροντα του κεφαλαίου και της αστικής τάξης.

Εκείνο που φαίνεται από τις δηλώσεις του Αβέρωφ και για τον τρόπο που σάθηκε η Δημοκρατία είναι μια προσπάθεια η-

ρωποίησης και μαρτυροποίησης του Καραμανλή και των στενών συνεργάτων του που μόνοι τους θαρράλλαν αντιμετώπιζαν και εξουδετέρωναν τις χουντικές προκλήσεις.

Έτσι κ. Αβέρωφ εμείς έχουμε να πούμε τα πιο κάτω:

Πια δημοκρατία σώσατε κ. Αβέρωφ με το πιστόλι στο χέρι;

Μήπως ήταν δύσκολη η αντιμετώπιση των χουντικών αν προσφεύγατε στη λαϊκή υποστήριξη για αντιμετώπιση του.

Όταν με τα γεγονότα της εισβολής στη Κύπρο, η πολιτικοποίηση και το ενδιαφέρον του λαού είχε φτάσει στο πιο ψηλό σημείο, όταν θα είχατε την πλήρη υποστήριξη όλων των κομμάτων και των οργανώσεων (ΕΔΑ, ΚΚΕ, ΚΚΕΣ, Ένωση Κέντρου, Παπανδρέου) κι όλοι του οργανωμένου κι ανοργανωμένου λαού.

Ποιος χουντικός μηχανισμός θα μπορούσε να αντισταθεί με τα προδοσία της Κύπρου και τη λαϊκή αγανάκτηση γι αυτό.

Αν θέλατε να προχωρήσετε στη πλήρη εκμύνηση των χουντικών ήταν ζήτημα ωρών η επιτυχία της αν καλούσατε το λαό για να σας υποστηρίξει. Και κανένας χουντικός δεν θα διανοείτο να αντιδράσει γιατί θα ήταν χειροτερέψη της θέσεώς του.

Γι αυτό τα διάφορα σπριαλ με πιστολικά και ασυρμάτους δεν πάνον τόπο πια σε ένα λαό που απο καιρο σας έχει καταλάβει. Σ.Π.

ασυρμάτους και τις απειλές στους χουντικούς να μη κινηθούν.

Μα απλούστατα γιατί αν προφύγατε στη πλήρη αποχουντοποίηση, βασισμένοι στη λαϊκή υποστήριξη, η δυναμική αυτού του γεγονότος θα προκαλούσε ανεξέλεγκτες εξελίξεις, ανύψωση των απαιτήσεων του λαού και της αυτοπεποίθησής του. Προσπάθεια για να αποτινάξει και άλλα δεσμά που τον καταπιέζουν.

Οε χουντικοί άπρεπε να παραμείνουν άθικτοι. Λίγες ενέργειες εναντίον τους για τα μάτια του κόσμου.

Ο μηχανισμός των χουντικών, τα tanks που μπορούσαν να κατεβάσουν, οι αιματοχυσίες που μπορούσαν να προκαλέσουν ήταν εκείνο που θα αποτελούσε το φόβητρο του Ελληνικού λαού. Για να μπορούν να ελεγχθούν καλύτερα τα πράγματα. Για να φοβούνται και να σας υπακούουν οι εργαζόμενοι. Γι αυτό ενώ μπορούσατε να μαντρώσατε τους χουντικούς στο πι και φι τους αφήσατε να έχουν δύναμη για να αγριωφαναίεστε τότε τότε μετάνοια σας όταν παρέβαιναν το όριο της δυναμής και των δικαιωμάτων σας σιωπηρά (ή και ξεκάθαρα εξηγημένα) είχατε μεταξύ σας αλληλομειράσει και συμφωνήσει.

Στις 14 του Μάη κι ενώ οι μαθητές του Κύκκου Α' (Αρρένιν) ήταν συγκεντρωμένοι κοντά στην «απαγορευμένη ζώνη» περιμένοντας να ξεκινήσουν για την κηδεία του πρώην Γυμνασίου

Τα Γυμνάσια Κύκκου είναι από τα λίγα Γυμνάσια που παραμένουν αμην (αγόρια στο ένα, κορίτσια στο άλλο). Κάθε διάλεγμα αγόρια και κορίτσια μαζεύονται στα «σύνορα» σε απόσταση 30-40 μέτρων.

Οι διευθύνσεις των δύο σχολείων προσπαθούν να αντιμετωπίσουν την κατάσταση πότε αποβάλλοντας μαθητές, πότε στέλλοντας καθηγητές να φυλάξουν σκοπία μπας και πλησάσει κανένας μαθητής στην «απαγορευμένη περιοχή».

Τι αυτο τα διάφορα σπριαλ με πιστολικά και ασυρμάτους δεν πάνον τόπο πια σε ένα λαό που απο καιρο σας έχει καταλάβει. Σ.Π.

Άρχη του σχολείου που Πέθανε πρόσφατα, οι διευθύνσεις των δύο σχολείων (και ιδίως του Κύκκου Β') χρησιμοποίησαν νεα μέθοδο. Κάλεσαν την Αστυνομία.

Συγκεκριμένα φτάνοντας με τρία λαντ-ρόβερ οι αστυνομικοί με αυθάδεια κυνηγούσαν τους μαθητές (ιδίως τους μικρότερους). Συνέλαβαν 3 κι ύστερα με τους επιβίβασαν στα λαντ-ρόβερ και τους έπειραν στο τμήμα.

Όμως μετά απο παρέμβαση υποδιευθυντή του Κύκκου Α' τους παρέδωσαν στη διεύθυνση του σχολείου. Εδώ τελείωσε η ηρωική αποστολή τους. Ο υποδιευθυντής αφού μάζεψε στην τύχη ακόμα λίγους μαθητές τους πήρε στο γραφείο του όπου τους έκανε ένα μικρό κήρυγμα.

Δύο απο τους τρεις μαθητές που «συνελήφθησαν» στην αρχή απεβλήθησαν και τα βασανιστήρια συνεχίζονται αφού πρόκειται να περάσουν απο το περιβόητο πειθαρχικό Συμβούλιο που αποτελείται απ τη Διεύθυνση.

Λίγες μέρες αργότερα σε συγκέντρωση των μαθητών με τρόπο αυταρχικό έβρισε το μαθητικό κομμο του Κύκκου (Α') με τις πιο ποταπες εκφορές. Είπε δε και το ωραίο «κάποιος θα είναι η σειρά του απο δω μέσα και εξέφρασε την εκπλήξη του γιατί ούτε με 20 αποβολές τις τελευταίες μέρες δεν έχουμε «συναίτια».

Παρα την πρωτοφανή τρομοκρατία οι μαθητές συχνά δύνανται να «σύνορα» και οι θηλέων άλλαξε τα ωράρια των διαλειμάτων.

Η ανάγκη για ψυχική επαφή ανάμεσα στα φύλα είναι φυσιολογική και ακατανίκητη. Κανένα μέτρο δεν μπορεί να κρατάει από το φάντασμα του Μεσοπολέμου ζωντανό.

Μοναδική λύση είναι η άμεση (κι όχι σταδιακή) μικτοποίηση. Σ.Φ. μαθητής

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ Η ΣΕΜΣ

οι μαθητές να σταθούν στο πλευρο των καθηγητων κι όχι να τους αντιστρατεύονται

«Είναι λάθος να ρίχνουμε το φταιξιμο στους εργαζόμενους και να αγανακτούμε μαζί τους επειδή επηρεάζομαστε απο μια διαφορά τους με τους εργοδότες τους. Η ζωή μας έχει διδάξει ότι οι εργαζόμενοι είναι πάντα αδικούμενοι»
Φυλλάδιον ΟΕΛΜΕΚ 19.5.1980.

Η κατάσταση που πρόκειται να περιγραφουμε έχει δυο όψεις, μια κυμική και μια άλλη τραγική. Οι καθηγητές μας αυτή τη στιγμή διεξδούν συνδικαλιστικό αγώνα με κορύφωση διάφορες πολυήμερες απεργίες ή άλλα μέτρα όπως η μη κατάθεση της βαθμολογίας του β' τριμήνου. Τα αιτήματα των καθηγητών είναι δίκαια ιδίως τα τελευταία που αφορούν τους πρόσφυγες καθηγητές είναι πέρα για πέρα λογικά. Σκοπος όμως δεν είναι να επεξηγήσουμε και να συζητήσουμε τα αιτήματα των καθηγητών -μας αλλα να σχολιάσουμε τη στάση της εώτα καλυομένης Συντονιστικής Επιτροπής των Μαθητικών Συμβουλίων. Πέρα απο τη μονοπώληση αυτού του σώματος αποκλειστικά απο την ΠΕΟΜ πέρα απο το, ότι η συνεδρίαση αυτής της επιτροπής λυει εν μέρει το πρόβλημα της υπαρξιακής επιβίωσης των ανθρώπων αυτων, λοιπον πέρα απο αυτές τις φαιδρότητες υπάρχει και η κορύφωση. Η α-

να οι μαθητές αυτοί ήθελαν να θεωρούνται λογικοί θα έπρεπε να αφήσουν κατα μέρος την πολιτική της ισής απόστασης. Θα έπρεπε να πάρουν στα σοβαρά το απόσπασμα απο το φυλλάδιο που παραθέσαμε πιο πάνω. Το παρόενο είναι ότι η ΟΕΛΜΕΚ που ελέγχεται απο ενα συντηρητικό συμβούλιο ουσιαστικά εμφανίζεται πιο πρόοδευτική απο τα βλαστήρια του «ενος» και μοναδικού καμματος της Εργατικής Τάξης» (βλέπε σχετικά την ανακοίνωση της ΠΕΟΜ με την ίδια λογική όπως και της

Σήμερα απο κάθε ίχνος αληθινού μαθητικού συνδικαλισμού πατάσεται που η πολιτικοποίηση θεωρείται εγκλημα πρέπει να παλαίψουμε δυναμικά. Όποιος θέλει να εμφανίζεται σαν εκπρόσωπος των μαθητών, όποιος έχει διάθεση για αγώνα άς δει αυτα τα προβλήματα. Τι λέει η Συντονιστική για όλαυτα; Τι έχει κάνει μέχρι τώρα; Τι πρόσφερε στο μαθητικό κομμο; Η απάντηση είναι τρία απαντωτά τίποτά. Π.Π Μαθητής

Συντονιστικής περι «θυματοποίησης των μαθητων» κ.λ.π) Τελικά όλα αυτα τα μέτρα την τελευταία στιγμή μεταιώθηκαν και έτσι η γελιοποίηση δεν έφτασε στο έπακρο. Ο δυναμικός αγώνας είναι σήμερα άμεση αναγκαιότητα για τον μαθητικό κομμο. Σήμερα που ακόμα υπάρχουν χωριστά σχολεία, που η καταπίεση είναι τρόπος ζωής, που τα μαθήματα εντατικοποιούνται χωρίς ταυτόχρονα να μας μορφώνουν γιατί η ύλη είναι αναχρονιστική.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΣ CAC ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΥΛΛΗΦΘΗΚΑΝ ΑΠΕΡΓΟΙ

Να προστατευθει το δικαίωμα της απεργίας

Για 18η μέρα, απο τις 12 του Μάη οι απεργοί της CAC LTD, συνεχίζουν την απεργία τους, που σχετικά είχαν γραφτεί στο προηγούμενο φύλλο της Σ.Ε.

Πριν μια βδομάδα ύστερα απο πολλή επιμονη των απεργων, κάθισαν σε σύσκεψη, το Υπουργείο Εργασίας, η συντεχνία, η εργοδοσία και οι απεργοί. Ήταν επίσης παρόντες και οι υπεύθυνοι της Πολεοδομίας. (Πρέπει να σημειωθεί ότι η Πολεοδομία δίνει πολλές δουλειες στη CAC) Τίποτε δεν βγήκε το θετικό απο αυτή τη συζήτηση. Αλλάς μια μεσολαβητική εισήγηση του Υπουργείου Εργασίας, να πληρώσει η εργοδοσία στους εργατοεχνίτες, όλα αυτα τα οποία τους αρνείται απο την ημέρα της ιδρύσης -της (ταμείον προνοίας, ένσημα ταμείον αργειών, και φιλοδομημάτων, ένσημα ιατρείου κλπ κερκτημένα δηλαδή εργατικά δικαιώματα και κατοχυρωμένα νομικά), τη στιγμή που οι απεργοί έχουν αίτημα, να πληρωθεί ο κάθε ένας εργατοεχνίτης αναδρομικά απο την ημέρα πρόσληψης -τους αυτα τα δικαιώματα. Επίσης το τμήμα της Πολεοδομίας αποφάσισεν, ότι αν δεν λυθεί το θέμα της απεργίας με τη CAC θα διακόψει όλα τα

συμβόλαια που έχει με την εταιρεία. Η εργοδοσία ζήτησε δυο ώρες προεξέμια για να σκεφτεί και να απαντήσει. Στο τέλος των δυο ωρών ζήτησε να απαντήσει σε 24 ώρες δηλαδή την επομένη μέρα το πρωί. Και έδωσε τελικά την απάντηση -της: ΟΧΙ

Πρέπει εδώ να σημειώσουμε ότι η γνώμη της ΣΕΚ είναι ότι, αυτή η σύσκεψη έδωσε πολυ θετικά στοιχεία: Δικαίωση τις θέσσειτων απεργων, και απόρροια αυτου ήταν η μεσολαβητική πρόταση του Υπ. Εργασίας, κι η απόφαση της Πολεοδομίας να διακόψει τα συμβόλαια -της με την CAC, πράγμα για το οποίο έχουμε πληροφορίες ότι έστειλε διπλοασφαλισμένη επιστολή στην CAC, αλλά δεν είμαστε απόλυτα σίγουροι ακόμα για τη διακοπή των συμβολαίων, είναι γιατί κατάλαβε πολυ καλά ότι οι απεργοί δε συνεχίζον ανένδοτοι τον αγώνα -τους και δεν έχουν καμια διάθεση για οποιαδήποτε υποχώρηση και συμβιβασμο, και διότι απειλήθηκε για παναπεργία απο όλους -της τους εργάτες,

Μετα απο αφα ο Ζίγκας (εργοδότης της CAC) την περασμένη Δευτέρα κατάφερε να εκδοθεί απο το δικαστήριο ενταλμα σύλληψης εναντίον της Συντεχνίας κι εναντίον 8 απεργων ονομαστικά, αν οι απεργοί επέμβον στην περιουσία -του, και τον παρεμποδίσουν στες δουλειες -του. Την Τρίτη κούβλησε δυο -τρεις ανειδίκεντους και ακριβοπληρωμένους απεργοσπαστες του χόρο δουλειες για να του δουλέψουν, με σκοπο την πλήρωση των νεοπροσληφθέντες με σκοπο να τους εξηγήσουν για την απεργία και να τους ζητήσουν να φύγουν απο το χόρο δουλειας. Αυτή την ενέργεια των απεργων ο Ζίγκας την ερμήνευσε σαν παρεμπόδιση και παρενόχληση στες προσωπικες -του της δουλειες. Και κάλεσε την αστυνομία που έστειλε πρόθυμα να εκτελέσει το ένταλμα σύλληψης του Δικαστηρίου. Και έτσι απεργοί και συντεχνιακοι κουβαλήθησαν με τα λαντ -ρόβερ της αστυνομίας στον αστυνομικό σταθμο Σπρούλιν και κρατούσαν για τρεις ώρες. Αφείθησαν τελικά ελεύθεροι με εγγύηση 500 ο κάθε ένας, αφού τους επιδόθηκε η κατηγορία ότι παρενόχλησαν τα δουλειες της CAC. Το αστειό

στην υπόθεση είναι ότι μαθαίνουν και διδάσκουν και στα σχολεία ότι ο νόμος και η αστυνομία είναι ο άγγελος -φύλακας του λαού. Ας μας πουν σε αυτή την περίπτωση ποιος είναι ο λαός και ποιος ο εχθρός -του, κλαι ποιος ο φύλακας -άγγελος -του.

Βέβαια αυτή η ενέργεια του νόμου και της αστυνομίας δεν μας εξέπληξε ούτε και μας τρώμαζε καθόλου. Είναι σε όλους μας γνωστό ότι στη σημερινή καπιταλιστική, τα αστικά καθεστάτα που κόπονται για τη «δημοκρατία» και τη «δικαιοσύνη» παίρνουν νόμους, που κτυπούν τα εργατικά δικαιώματα, με φυλακίσεις και με ξυλοδαρμούς εργατων, που προσπαθούν να προστατέψουν τις απεργίες -τους, εμπόδιζοντας τους απεργοσπαστες να σπάδουν απεργίες.

Οι συλλήψεις αυτές φανερώνουν ότι η αστική τάξη της Κύπρου θα αρχίσει να κτυπά και βία πια την εργατική τάξη, εμπόδιζοντας -την να χρησιμοποιεί το μόνο όπλο που έχει, την απεργία. Και προσπαθεί -μέσα απο τις δικες των απεργων της CAC που θα γίνουν την ερχόμενη βδομάδα, να αφαιρέσει απο εργάτες -απεργους, το δικαίωμα να εξηγουν στους απεργοσπαστες το κακο που κάνουν στην

τάξη -τους για να μην αποτύχει η απεργία.

Εν τω μεταξύ κάτι ψιθυροί την επομένη μέρα των συλλήψεων έλεγαν ότι μπορεί να αποσυρθουν οι καταγγελλίες. Και η άποψη της ΣΕΚ είναι ότι δεν πρέπει να αποσυρθουν, διότι θα κατέβει αρκετος κόσμος έξω απο τα δικαστήρια για να συμπράξουν, κι έτσι δεν θα επικυρωθούν οι καταγγελλίες. Το θέμα όμως είναι πολυ απλο. Είτε πριν απο τις δικες αποσυρθουν οι καταγγελλίες, είτε μέσα απο τις δικες ακυρωθούν, αυτο δηλώνει νίκη των απεργων. Διότι δεν πιστεύουμε ότι το Αστικό Δικαστήριο είναι ποτε σε θέση να απονέμει δικαιοσύνη.

Συνεπες είτε τες αποσύρει η αστυνομία, είτε τες ακυρώσει το δικαστήριο επαναλαμβάνουμε μαζί τους: ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΑ.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΚΥΚΚΟΥ

Τα Γυμνάσια Κύκκου είναι από τα λίγα Γυμνάσια που παραμένουν αμην (αγόρια στο ένα, κορίτσια στο άλλο). Κάθε διάλεγμα αγόρια και κορίτσια μαζεύονται στα «σύνορα» σε απόσταση 30-40 μέτρων.

Οι διευθύνσεις των δύο σχολείων προσπαθούν να αντιμετωπίσουν την κατάσταση πότε αποβάλλοντας μαθητές, πότε στέλλοντας καθηγητές να φυλάξουν σκοπία μπας και πλησάσει κανένας μαθητής στην «απαγορευμένη περιοχή».

Τι αυτο τα διάφορα σπριαλ με πιστολικά και ασυρμάτους δεν πάνον τόπο πια σε ένα λαό που απο καιρο σας έχει καταλάβει. Σ.Π.

Άρχη του σχολείου που Πέθανε πρόσφατα, οι διευθύνσεις των δύο σχολείων (και ιδίως του Κύκκου Β') χρησιμοποίησαν νεα μέθοδο. Κάλεσαν την Αστυνομία.

Συγκεκριμένα φτάνοντας με τρία λαντ-ρόβερ οι αστυνομικοί με αυθάδεια κυνηγούσαν τους μαθητές (ιδίως τους μικρότερους). Συνέλαβαν 3 κι ύστερα με τους επιβίβασαν στα λαντ-ρόβερ και τους έπειραν στο τμήμα.

Όμως μετά απο παρέμβαση υποδιευθυντή του Κύκκου Α' τους παρέδωσαν στη διεύθυνση του σχολείου. Εδώ τελείωσε η ηρωική αποστολή τους. Ο υποδιευθυντής αφού μάζεψε στην τύχη ακόμα λίγους μαθητές τους πήρε στο γραφείο του όπου τους έκανε ένα μικρό κήρυγμα.

Δύο απο τους τρεις μαθητές που «συνελήφθησαν» στην αρχή απεβλήθησαν και τα βασανιστήρια συνεχίζονται αφού πρόκειται να περάσουν απο το περιβόητο πειθαρχικό Συμβούλιο που αποτελείται απ τη Διεύθυνση.

Λίγες μέρες αργότερα σε συγκέντρωση των μαθητών με τρόπο αυταρχικό έβρισε το μαθητικό κομμο του Κύκκου (Α') με τις πιο ποταπες εκφορές. Είπε δε και το ωραίο «κάποιος θα είναι η σειρά του απο δω μέσα και εξέφρασε την εκπλήξη του γιατί ούτε με 20 αποβολές τις τελευταίες μέρες δεν έχουμε «συναίτια».

Παρα την πρωτοφανή τρομοκρατία οι μαθητές συχνά δύνανται να «σύνορα» και οι θηλέων άλλαξε τα ωράρια των διαλειμάτων.

Η ανάγκη για ψυχική επαφή ανάμεσα στα φύλα είναι φυσιολογική και ακατανίκητη. Κανένα μέτρο δεν μπορεί να κρατάει από το φάντασμα του Μεσοπολέμου ζωντανό.

Μοναδική λύση είναι η άμεση (κι όχι σταδιακή) μικτοποίηση. Σ.Φ. μαθητής

ΚΥΚΚΟΥ ΘΗΛΕΩΝ: Ανένδοτος αγώνας για τη σωτηρία ...της ηθικής

Χρόνος: τέλη 20ου αιώνα. Τόπος το καλύτερο σχολείο της προπολεμικής Κύπρου.

Η διευθύντρια σε συνεργασία με τους πεφωτισμένους (ελληνοχριστιανους παρακαλω) καθηγητες και τη CID έχει κηρύξει αδιάλλατο αγώνα σωτηρίας των εν πειρασμό ψυχων του παρθενωγιού Κύκκου και τη διαφύλαξη της αιωνίου Χριστιανικής Ηθικής.

Και τί δηλαδή θα αφήναμε τα νειάτα -μας (την χρυσή ελπίδα του μέλλοντος) να διαφθαρουν ψυχη τε και σώματι απο τον ξενόφερτο μαρτυρωτό τρόπο ζωής; Καταδικασμένοι λοιπον οι δισκοδικες, καταδικασμένα τα καφε, καταδικασμένη οποιοδήποτε επαφή αγοριων και κοριτσιων εις το πυρ το εξώτερον.

Ω! στρατιες ηρωικών εθνοσωτηρων αναπαυθήτε ήσυχα, τον λαμπρο σας δρόμο τον συνεχίζουμε εμεις αντάξια τέκνα -σας, τον δρόμο του Σωκράτη, της Παναγίας ... και του Παπαδόπουλου. Μια μαθήτρια

ΕΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ

Γράφει ο Σάββας Π.

Ο ΕΞΕΦΤΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Έμεινε λοιπόν να δοθεί και τούτο. Το τελευταίο σκαλοπάτι του εξευτελισμού της λεγόμενης παραδοσιακής αριστεράς. Να διοργανώνει μια αριστερή οργάνωση τα εξευτελιστικά για τη γυναίκα προσωπικότητα καλλιστεία.

Στις εφημερίδες ανακοινώθηκε πριν από λίγες μέρες ότι η «αριστερή» οργάνωση των αγροτών η ΕΚΑ, προκηρύσσει καλλιστεία για τη «μίσ Κατακλυσμο

Το γεγονός είναι μια συνέχεια της κατρακύλας της ηγεσίας της παραδοσιακής αριστεράς του ΑΚΕΛ και των οργανώσεων που ελέγχονται ή πρόσκεινται σ' αυτό. Και ο συμβιβασμός και η κατρακύλα απλώνει σ' όλα τα επίπεδα της ζωής στην Κύπρο.

Στο Κυπριακό, το ΑΚΕΛ μιλά για τολμηρά βήματα υποχωρήσεων για συμφωνίες και κλείσιμο του Κυπριακού που δεν θα είναι τίποτε άλλο παρά εξυπηρέτηση των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων στην περιοχή. Η ΠΕΟ μιλά για παράλογες απαιτών εργαζομένων, υπογράφει κώδικες βιομηχανικών σχέσεων και τρέχει -πυροβόλησης - να συμβιβαστεί αγανακτισμένους εργάτες που ξεκινούν αγώνα ενάντια στην εργοδοσία - τους ή ξεκινά διαδικασίες για απεργίες.

Η ΕΔΟΝ αποπροσανατολίζει μέλη -της στρέφοντας -τα σε απολιτικές ενέργειες - ξεχόρτισμα του προμαχώνα, και εκστρατείες καθαριότητας σαν προσκοπόπουλα σε διάφορες περιοχές. Όλα αυτά είναι από τα λίγα παραδείγματα που μπορεί κάποιος να φέρει σχετικά με τις αποπροσανατολιστικές και συμβιβαστικές ενέργειες του ΑΚΕΛΙΚΟΥ χώρου.

Τώρα έχουμε και τα καλλιστεία της ΕΚΑ, που για άλλη χώρα θα ήταν εκπληκτικό μια λεγόμενη οργάνωση της αριστεράς να πρωτοστατούσε σε μια τέτοια εκδήλωση. Η ενέργεια όμως αυτή στη Κύπρο δεν φαίνεται και τόσο εκπληκτική αφού είναι ενσωματωμένη σε μια γενικότερη κατάσταση του αυτοεξεφτελισμού του Ακελικού χώρου.

Π.Ο.Γ.Ο και καλλιστεία

Με τα καλλιστεία της ΕΚΑ μπαίνει και ένα άλλο θέμα, για τη στάση της ΠΟΓΟ, απέναντι σ' αυτή την ενέργεια. Η ΠΟΓΟ που είναι η γυναίκα οργάνωση που πρόσκειται στο ΑΚΕΛ θέλει να παρουσιάζεται σαν η προοδευτική οργάνωση και φωνή των γυναικών στη Κύπρο. Τι έχει λοιπόν να πει γι' αυτή την ενέργεια της ΕΚΑ. Την καταδικάζει ή όχι;

Και δεν μπορεί να αποφύγει να πάρει θέση για ένα τόσο σημαντικό για τη γυ-

ναίκα θέμα. Γι' αυτό λοιπόν τη βάζουμε μπροστά στις ευθύνες -της.

ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ και ΚΥΡΙΑΡΧΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Τα καλλιστεία αναπαράγουν την κυρίαρχη ιδεολογία της αστικής τάξης για τη γυναίκα. Ότι το βασικό προσόν της γυναίκας είναι η ομορφιά. Μ' αυτή θα εξασφαλίσει τη προβολή, την επιτυχία και την κοινωνική -της άνοδο.

Έτσι με τα καλλιστεία εδραιώνεται η αντίληψη για τη γυναίκα που δεν είναι παρά ένα αντικείμενο, μια άβουλη κούκλα, που τα μοναδικά -της προσόντα είναι τα μπούτια, το στήθος, το πρόσωπο.

Στα καλλιστεία γίνεται μια έκθεση και περιφορά κρεάτων που μαζί με τα διαφήμιση κλπ. μέθοδοι δημιουργία τα γυναικεία πρότυπα ομορφιάς, με τα οποία πρέπει να συμμορφωθούν και να ακολουθήσουν οι γυναίκες αν θέλουν να μην βγουν στο περιθώριο. Έτσι δημιουργούνται και τα συνεχή άγχη των γυναικών να φτάσουν και να μοιάσουν αυτά τα πρότυπα.

Φυσικά οι καλοστημένες βιομηχανίες καλλυντικών, μόδας, ινστιτούτων καλλονής, αισθητικής είναι έτοιμες για τη βοήθεια που χρειάζεται με όλα τα αναλογούντα και επιβαλλόμενα κέρδη. Σχετικά μ' αυτό το θέμα των καλλιστείων αναφέρει σε μια διαμαρτυρία που εξέδωσε η «κίνηση για την απελευθέρωση της γυναίκας» μαζί με τη «Κίνηση Δημοκρατικών γυναικών» όταν γινόντουσαν τα καλλιστεία στο «Χίλτον» το 1978.

«Η όλη διαδικασία των Καλλιστείων, και η συγχρονισμένη προβολή -τους από τα μαζικά μέσα ενημέρωσης αναπαράγουν ιδεολογικά και πρακτικά τη νόμιμη εκπόρνευση της γυναίκας. Παράλληλα με την πορνεία, ασφαλιστική δικλείδα της μονογαμίας για τη γυναίκα και της διπλής κοινωνικής ηθικής, όπου η εμπορευματοποίηση της σεξουαλικότητας φανερώνεται σ' όλη -της την ωμότητα, ο θεσμός των καλλιστείων προωθεί κι αυτός, με το πρόσημα της λατρείας

της ομορφιάς της γυναίκας, την προβολή του γυναικείου κορμιού σε εμπόρευμα - πρόκληση για αγορά, αποσπώντας έτσι το κορμί από τον εαυτό της γυναίκας, αποπεδώνοντας τη προσωπικότητά -της.

Η ιδεολογία για την ομορφιά που πλασάρεται μέσα από τέτοιους θεσμούς, δεν έχει καμία σχέση με τη καθημερινή ζωή της γυναίκας, γιατί πέρα από τους μύθους η αλήθεια είναι ότι οι περισσότερες γυναίκες, οι εργαζόμενες, οι νοικοκυρές, οι αγρότισσες δουλεύουν σκληρά, ανατρέφουν παιδιά και φορτώνονται ένα σωρό άλλες υποχρεώσεις, για να έχουν τη δυνατότητα, όχι να περιποιηθούν τον εαυτό -τους, αλλά ούτε καν να βρουν μια στιγμή ξεκούρασης. Έτσι τα πρότυπα ομορφιάς και η διαρκής προβολή -τους, σε συνδυασμό με τη καθημερινή αθλιότητα -τους, δημιουργεί ένα διαρκές άγχος.

Ο θεσμός των καλλιστείων αποτελεί έτσι ακόμη μια έκφραση της καταπίεσης της γυναίκας και της πολύμορφης εκμετάλλευσης -της από την καταναλωτική κοινωνία, μια ακόμα ένδειξη του αντιφατικού ρόλου που καλείται να παίξει.

Καταγγέλλουμε λοιπόν τα καλλιστεία γιατί εκτην προσωπικότητα του ανθρώπου -γυναίκα γιατί της επιβάλλουν το ρόλο της γυναίκας - αντικείμενο, γιατί κατασκευάζουν καταπιεστικά πρότυπα.

Και θα αγωνιστούμε για τη κατάργηση των γυναικών προτύπων για τη συμφιλίωση -μας με το σώμα -μας, για την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας -μας, για να βρούμε το πραγματικό -μας πρόσωπο».

Αυτή η διακήρυξη των γυναικών της Ελλάδας για τα καλλιστεία -μας ξανατονίζει την θέση ότι ο αγώνας των γυναικών όταν είναι μόνο οικονομικός -συνδικαλιστικός (ισομισθία, αυξήσεις κλπ)

«ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΑΣΤΡΩΠΕΙΑ», γράφει το πάνω σε εκδήλωση διαμαρτυρίας έξω από το Χίλτον όπου διοργανώνονταν τα καλλιστεία. Άλλου τα καλλιστεία ξεσηκώνουν τις διαμαρτυρίες των Προοδευτικών οργανώσεων. Στη Κύπρο διοργανώνονται από οργάνωση της «αριστεράς».

δεν μπορεί να προσφέρει στον αγώνα για τη γυναικεία απελευθέρωση αν δεν είναι ενωμένος με τον αγώνα ενάντια στις καταπιεστικές δομές τους θεσμούς και τις αντιλήψεις στο ιδεολογικό εποικοδόμημα.

Κι ένας τέτοιος αγώνας είναι και η μάχη ενάντια στα καλλιστεία και την ιδεολογία που αναπαράγουν που στη Κύπρο διοργανώνονται από λεγόμενη αριστερή οργάνωση.

Σάββας Π.

ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ και ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Η περίπτωση Γ. Σέρτη

(η περίπτωση Γ. Σέρτη)

Στην Κύπρο υπάρχει ένας απαράδεχτος νόμος που απαγορεύει τη δημοσίευση σε εφημερίδες και σε κάθε είδους έντυπο των πολιτικών και κοινωνικών απόψεων και κριτικών σε εργαζομένους της Δημόσιας Υπηρεσίας.

Έτσι στερεί την ελευθερία έκφρασης στους δημόσιους υπαλλήλους που είναι ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό των εργαζομένων στη Κύπρο. Ο μεσαιωνικός αυτός νόμος πρέπει να καταργηθεί γι' αυτό και επιβάλλεται το ξεκίνημα ενός αγώνα από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις των εργαζομένων στη κυβερνητική μηχανή (ΟΕΑΜΕΚ, ΟΛΤΕΚ, ΠΟΕΔ, ΠΑΣΥΔΥ, κλπ) καθώς και των κινήσεων που υπήρχαν σ' αυτές (ΠΑΣΚ κλπ) και των δημοσίων υπαλλήλων που γράφουν στα διάφορα έντυπα, για την κατάργηση αυτού του ανελεύθερου και αντιδραστικού νόμου.

Πέραν όμως από τους πιο πάνω άμεσα ενδιαφερόμενους, επειδή ο νόμος αυτός χτυπά βασικές αρχές της ελευθερίας έκφρασης και των δημοκρατικών δικαιωμάτων του λαού, πρέπει να κινητοποιήσει και κάθε προοδευτικό κόμμα, οργάνωση και άτομο.

Ένα άλλο γεγονός που κάνει τη κατάργηση του νόμου πιο επιτακτική είναι και το γεγονός ότι στη Κύπρο εξ αιτίας της υπερτροφίας της Κυβερνητικής μηχανής, που είναι αποτέλεσμα διαφόρων άλλων κοινωνικών και πολιτικών αιτίων, και παραγόντων (εξ αιτίας της ιδιόζουσας θέσης της Κύπρου στην αντίθεση περιφέρειας και μητρόπολης) στις τάξεις των δημοσίων υπαλλήλων βρίσκεται το 95% του πνευματικού δυναμικού της Κύπρου. Ο-

λοι σχεδόν οι λογοτέχνες, μουσικοί, ηθοποιοί, σκηνοθέτες, ζωγράφοι, εργάζονται στη Δημόσια Εκπαίδευση, στις κυβερνητικές και ημικρατικές υπηρεσίες στο ΘΟΚ και το ΡΙΚ κλπ.

Η εφαρμογή του νόμου αυτού και η επιμονή στη τήρησή του θα έχει καταστροφικές συνέπειες για την ανάπτυξη της Πνευματικής ζωής της Κύπρου, τη διακίνηση ιδεών και την ελευθερία έκφρασης αφού οι μόνες δημοσιεύσεις που θα μείνουν ατιμώρητες θα είναι οι αρεστές στους κρατούντες.

Πριν λίγες μέρες ο Σ. Αμπίζας κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του κυβερνώντος κόμματος (ΔΗΚΟ) κατάγγελε το Γ. Σέρτη, δημόσιο υπάλληλο και συνεργάτη της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ» στον υπουργό Παιδείας και την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ζητώντας κυρώσεις εναντίον -του. Αφορμή της καταγγελίας, ήταν ένα χρονογράφημα του Γ. Σέρτη που δεν άρεσε στον Κ. Αμπίζα.

Παρ' όλο που ο Γ. Σέρτης γράφει με ψευδώνυμο στην εφημερίδα, γεγονός που τον καλύπτει νομικά από το νόμο που απαγορεύει την αρθρογραφία σε δημοσίους υπαλλήλους πράγμα που έπρεπε να το ξέρει ο κ. Αμπίζας αφού είναι δικηγόρος εν τούτοις ο τελευταίος κατάγγελε τον Γ. Σέρτη και ζήτησε εξηγήσεις και κυρώσεις.

Η σκοταδιστική αυτή ενέργεια του κ. Σ. Αμπίζα πρέπει να βρει κάθε δημοκράτη αντίθετο και σε εγρήγορση γιατί δεν είναι τυχαία. Εντάσσεται μέσα στις προσπάθειες του κατεστημένου για καταστολή και ενουχισμό των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθερίας του Κυπριακού λαού.

Σ.Π.

ΜΟΝΩΡΗ ΣΤΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟ

Στις 28 του Μάη έγινε μονόωρη παγκύπρια στάση εργασίας και πικετοφορίες στις τέσσερις πόλεις της ελεύθερης Κύπρου. Οι ενέργειες αυτές έγιναν μέσα στα πλαίσια του αγώνα των συντεχνιών για την καταπολέμηση του πληθωρισμού που μαστίζει ανελέητα το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων.

Τα μέτρα αυτά που παίρνουν τελευταία οι συντεχνίες (όπως ήταν και η δίωρη παναπεργία της 16ης του Απρίλη), φανερώουν την πίεση που υφίστανται οι ηγεσίες των συντεχνιών από τα μέλη τους και τα οικονομικά αντικείμενα δεδομένα για λήψη δραστικών δυναμικών μέτρων για να σώσουν το βιοτικό επίπεδο των μελών τους. Τέτοια μέτρα πρέπει να υποστηρίζονται πάντα ανεπιφύλακτα από κάθε αριστερό αυτό όμως δεν πρέπει να τον εμποδίζει από του να εξασκεί επικοδομητική κριτική για την όλη πολιτική που ακολουθεί η ηγεσία των συντεχνιών στη διεξαγωγή του αγώνα.

Όσοι έλαβαν μέρος στην πικετοφορία της 28ης του Μάη στη Λευκωσία έφυγαν με πολλά ερωτηματικά για τη χαμηλή προσέλευση (γύρω στους τρακόσους) που βρίσκεται σε μεγάλη αντίφαση με τις 10 χιλιάδες και πάνω που έλαβαν μέρος στην πικετοφορία της 16ης του Απρίλη στη Λευκωσία (έναντια σδτους φόρους και την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης γενικά). Κατά την διάρκεια της πορείας προς το προεδρικό έγιναν πολλές συζητήσεις για την σχετική αποτυχία της εκδήλωσης. Συνεισφέρω κι εγώ στις δικές μου απόψεις για τα αίτια της αποτυχίας, έτσι που να γίνει μια εποικοδομητική συζήτηση με στόχο τη μεθόδευση των μελλοντικών μας αγώνων.

Το μεγαλύτερο μερίδιο της ευθύνης αν όχι όλο φέρει αναμφίβολα η ηγεσία των συντεχνιών. Πώς πιστεύαν αλήθεια ότι μπορούσαν να μαζευτούν στην ΠΑΣΥΔΥ οι χιλιάδες των εργαζομένων απ' όλα τα σημεία της Λευκωσίας και των προαστείων να βαδίσουν προς το Προεδρικό και να επεστρέψουν στις δουλειές τους μέσα σε μια ώρα μόνο; Έτσι ο παράγοντας χρόνος ήταν ένα σίγουρο εισητήριο για την αποτυχία. Ύστερα ενώ θα περίμενε κανένας πως μετά τη δίωρη στάση εργασίας της ίσης του Απρίλη θα περίμενε κανένας εργασίας της ίσης 16ης του Απρίλη θα κλιμακωνόταν ο αγώνας με 24ωρη ασ πούμε απεργία είδαμε το φαινόμενο της αντικλιμάκωσης του αγώνα. Μήπως η επόμενη στάση εργασίας -πικετοφορία θα είναι μισάωρη;

Για την αποτυχία της εκδήλωσης πρέπει να αναζητηθούν όμως κι άλλοι λόγοι. Οι ανακοινώσεις των συντεχνιών δεν εξήγησαν στους εργαζόμενους τη σημασία του αιτήματος για καταπολέμηση του πληθωρισμού και το ρόλο που μπορεί να παίξει ο δυναμικός αγώνας για ικανοποίηση αυτού του αιτήματος. Ούτε δόθηκαν καθόλου πληροφορίες στους εργαζόμενους για τη διαδρομή της πικετοφορίας, πολλοί εργαζόμενοι που νόμισαν πως το δρομολόγιο θα ήταν το ίδιο με αυτό της 16ης του Απρίλη δηλαδή ΠΑΣΥΔΥ -Πλατεία Ελευθερίας -Λήδρας -Ονασαγόρου -ΠΑΣΥΔΥ -κατευθύνθηκαν

προς την Πλατεία Ελευθερίας περιμένοντες την πορεία να περάσει απ' εκεί. Χαρακτηριστικό της αναργανωσίας αναφορικά με την ολη εκδήλωση είναι και το γεγονός πως οι γραμματείς των ενώσεων της ΠΑΣΥΔΥ ειδοποιήθηκαν μόλις μια -δυο ώρες πριν την εκδήλωση για να κινητοποιήσουν τα μέλη των ενώσεων.

Όπως δε και στις 16 του Απρίλη οι εργαζόμενοι μαζεύτηκαν και προχώρησαν στην πορεία χωρίς καμία ομιλία για το σκοπό της όλης πικετοφορίας, χωρίς τηλεβόδες για συνθήματα, χωρίς οι οργανωτές να κρατούν την τάξη και να κατευθύνουν την πορεία.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες εξηγούν νομίζουμε και με το παραπάνω τη μικρή προσέλευση στην πικετοφορία της Λευκωσίας. Γιατί σίγουρα οι εργαζόμενοι ανησυχούν περισσότερο από κάθε άλλη φορά για τη διάβρωση του βιοτικού τους επιπέδου από τον πληθωρισμό. Αυτό φανερώνουν οι ζωηρές συζητήσεις που παρατηρούνται συνέχεια στα εργοστάσια για την οικονομική κατάσταση που άρχισε πια να απειλεί σοβαρά το βιοτικό επίπεδο των μαζών. Αν στη βράση όλης αυτής της ανησυχίας της συζήτησης βλέπουμε μόνο λίγες εκατοντάδες εργαζομένων να ανταποκρίνονται στο κάλεσμα των συντεχνιών τους για αντίδραση δεν πρέπει να καταλογίζονται ευθύνες στους εργαζόμενους για αδιαφορία αλλά στην ηγεσία των συντεχνιών για διστακτι-

κότητα κι αδυναμία να ηγηθούν των εργαζομένων σ' ένα αποτελεσματικό δυναμικό αγώνα, μια που όπως φαίνεται οι ίδιοι δεν πιστεύουν πραγματικά σε τέτοιους αγώνες.

Στους μήνες που έρχονται οι εργαζόμενοι θα τεθούν μπροστά σε σοβαρά προβλήματα που θα απειλήσουν ακόμα περισσότερο το μεροκάματο, τις συνθήκες εργασίας τους το επίπεδο και την ποιότητα ζωής σ' αυτό τον τόπο. Γιατί έγινε πια φανερό σ' όλους μας πως η οικονομική κρίση που είναι παγκόσμια κι απειλή ολόκληρο το καπιταλιστικό σύστημα (και δεν πρέπει να αποδίδεται έτσι μόνο στο συννεργατισμό) —αναγκάζει τους κεφαλαιοκράτες από τη μια να κτυπήσουν τους μισθούς για να διατηρήσουν τα κέρδη τους κι από την άλλη την Κυβέρνηση να περιορίσει τις κρατικές δαπάνες καταστρέφοντας έτσι και τις λίγες κοινωνικές παροχές που υπάρχουν στην Κύπρο -επιδόματα, υγεία, παιδεία, ιδρύματα κοινωνικής πρόνοιας κ.λ.π.

Οι εργαζόμενοι καλούνται και πάλι να πληρώσουν τα σπασμένα ενός άδικου χουντικοκοινωνικού συστήματος που μόνη του πηγή είναι το κέρδος του ιδιώτη κι όχι οι ανάγκες του εργαζομένου.

Έχουμε λοιπόν μπροστά μας ένα νέο φάσμα δυναμικών αγώνων και διεκδικήσεων που για να πετύχουν χρειάζονται τη σωστή δυναμική ηγεσία, την πληροφόρηση των εργαζομένων τη δημοκρατική συμμετοχή τους στη ζωή των συντεχνιών, στις αποφάσεις και τις εκδηλώσεις. Ο κάθε Μαρξίστης συντεχνιακός πρέπει να αγωνιστεί για την απ' ευθείας δημοκρατία μέσα στα εργοστάσια και τους άλλουχώρους δουλειάς. Για την δημοκρατική εκλογή και λειτουργία εργοστασιακών επιτροπών και αντιπροσώπων που θα πάρουν στα χέρια τους ένα μεγάλο μέρος των αποφάσεων και λειτουργεί η σημερινή ηγεσία των Συντεχνιών θα συνεχίσουμε να έχουμε φαινόμενα σαν αυτό της 28ης του Μάη που ενώ

με τη σωστή οργάνωση και προετοιμασία θα μπορούσαν εύκολα να κατακλύσουν τη Λευκωσία 50 και 60 χιλιάδες

εργαζόμενους να περπατούν άφωνοι και με πεσμένο ηθικό στο δρόμο προς το Προεδρικό. Δημόσιος υπάλληλος

**αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση**

ΕΚΦΡΑΣΗ

**Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.000**

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή

\$15.000 (Αυστρ.)

**Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατίθεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.**

**Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ**

T.K. 1064

ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ